

Höstsäsongen 2020

Hoggais Kupiholm 26.10

Vad var det som lockade 29 vandrare ut idag i det grådaskiga vädret? Var det Hoggais hästarnas centrum eller var det Kupiholm? Det må vara osagt. Marcus Duncker tog emot oss på deras egen stallbacke, där vi alla samlades. Vi förflyttade oss till deras bostads gårdstun, där han gav en historisk bild av byn och om gårdarnas uppdelning invid den gamla vägen till Levo. Det har byggts stall och maneger på området.

Vi tog oss sakta vandrande ner mot Kupiholmen där vi tog oss under bommen på bron och vandrade på vägbanken över sundet till Kupiholm. Uppe på backrönet stannade vi. Kunde vi föreställa oss att gå till Lilla Malmens skola såsom de barn som bodde här på 1920-30 talet. Av dessa 29 vandrare så var det bara fyra som hade besökt denna ö tidigare. Vi tog en annan rutt mot byn via gårdarnas gemensamma strand. När vi alla var samlade tackade vi Marcus Duncker för hans inlevelsefulla presentation av byn under denna vandring. Tackade alla medvandrare för denna säsong som nu avslutas för i höst.

Nu kan vi inte hålla den traditionella avslutningssammankomsten på grund av den nu rådande Corona pandemin. Hoppas att vi kan undgå COVID-19 smittan och träffas i vår igen för nya upptåg i Pargas.

Tack för att ni har medverkat. Det har varit trevligt.

Rainer

Här är några av Gun Nordins bilder från Hoggais och Kupiholm

Lilltervo

Av alla dessa år, som vi har vandrat, har vi nog inte upplevt en sådan morgon som idag vad vädret beträffar. Där står vi 12 hugade vandrare utanför Brankis i ösregn, åska och hagel. Vi åker ”Det finns inte dåligt väder bara dåliga kläder”

När vi kom ut till Lillterrovägen 75 var vi 16 plus värden Guy Nordström. Ibland 17 där emellan åter igen 16 men enligt namnförteckningen var vi 16 samlade på plats.

Guy berättade om sig själv, sin familj och platsen Lilltervo Mellangård, där han är uppväxt som barn och vistas ännu som vuxen.

Vi började småningom sakta vandra mot platsen där ett ryskt stridsflyg hade störtat i skogen den 12 jan. 1940. På platsen där planet störtade är skogen upphuggen och exakt ställe kan man inte peka ut nu mera.

Där på stående fot gav vi alla tre Guy, Mikael Reuter och undertecknad varsin version av händelsen. Kan tilläggas att ännu i denna dag finns det en person som upplevde händelsen och bor på Lilltervo, nämligen Edvin Lind som är 100 år.

Under vandringen fick vi bekanta oss med olika gårdar och dess verksamhet.

Om andarna spelar sin roll ännu över denna händelse, eller vad som styr men under den tid vi vistades ute på Lilltervo så hade vi en solig höstvandring.

Ett citat av händelsen den 12 jan.1940 som jag har fått till mig tilldelad.
Av de tre som fanns ombord på planet var det Ivan Grisijn som överlevde kraschen och togs till fånga. Han fördes sen till Mellangård där Guys farmor bjuder på kaffe o smörgås. I tron att kaffe var förgiftat dricker han det först efter Bo-Erik Lindén tagit en klunk.
Polis Oskar Grönroos anländer o Grisijn flyger upp i givakt i tron att Grönroos var en rysk politruk. Alltså en rysk politisk officer.Han fördes senare till Åbo där han förhördes....

Rainer Wahtera

Flygplansvraket

Platsen för kraschen.

Foto Guy Nordström: Denna byggnad som är Lilltervo Mellangårds kammarrad var små skola ända in på slutet av 30 talet för Domarby skoldistrikt

Nästa vandring är måndagen den 26 oktober. Då blir det att besöka Hoggais och en vandring till Kupiholm. Marcus Dunker har lovat ställa upp med en guidning i byn.

Vi samlas som tidigare vid Brankis klockan 10.15. Därifrån förflyttar vi oss med bilar till Hoggais.

Vi ses Rainer

Skråbbo

Som vanligt samlades vi utanför Brankis enligt överenskommen tid. Vi åkte ut mot Åbo och vek av mot Skråbbo och parkerade bilarna på den gamla Åbovägen. Där stod Reidar Grönroos färdigt och väntade på oss. Jag hade vidtalat honom för att han är bosatt där och känner till platsen vi skall besöka. Vi kunde uppmuntra honom med att sjunga till hans ära då han nämligen hade födelsedag idag. Då vi vandrade på vägen så kom tanken: Finns det någon väg i Pargas som slingrar sig mellan branta berg och djupa dalar med trolskog däremellan, som denna väg ut till Skråbbo Stentorp. En höstdag med ett vackert solsken o träden börja ge sin höstfärgning vad mer kan man begära när 24 glada pensionärer traskar i smågrupper på vägen.

Stentorp och Villa Rainer är arkitektritade sommarvillor, som uppfördes för dryga 100 år sedan som nog sätter sin egen prägel på detta område. Tänk er då skärgårdens ångbåtar som till exempel S/S Pargas kom ångande för 90 år sedan och gav en tutande signal att nu tar den i land vid denna brygga samt att sommargäster av hög börd stiger iland. Det var då det.

Reidar Grönroos leder gruppen längs Sråbbovägen

Stentorp

Granvik 14.9.2020

Vi var 24 glada vandrare som hade kommit ut till Granvik Södergårds domäner, kisande mot septembersolen i väntan på åt vilket håll blir det att vandra. Vi tågade i små grupper mot Eva och Ray Esséns sommarparadis där de stod och tog emot oss på gården.

Ray berättade historien om denna Grankulla fastighet och att det var för 22 år sedan de köpte fastigheten.

Tidigare när jag frågade om det var möjligt att besöka deras trädgård var svaret. Kan det finnas något att titta på här svarade Eva. Men där stod vi alla o tittade med häpnadsväckande ögon över en grönskande gård med trevliga väl inplacerade röda stugor.

Vi fortsatte vandringen längs en väg och kom till gården Norrgård. Där blev vi hälsade Margareta Blomqvist oss välkomna som äger gården o hennes svägerska Gudrun Engman som är född på gården. Margareta berättade om gårdens ägare o när slakten Blomqvist blev ägare till gården 1823. Hon gav en historisk bild hur ödet hade drabbat både folket och gården.

På vardera platsen blev vi frikostigt bjudna på saft o tilltugg. Undertecknad gav en liten berättelse över grangården Södergårds och dess föregående ägare tillkomst till Granvik by samt läste upp ett sytningsavtal från år 1923.

Loftet på Esséns gård som byggts av stockar från Granvikskogarna

Margareta Blomqvist berättar om gårdens öden

Vy över Granvik från gamla tider

Gamla Norrgård

Lielax 31.8.2020

Vi har inlett stavvandringen igen efter nästan ett helt års paus. Orsaken till den långa vilan är Corona pandemin. Var det den långa pausen eller Gunilla o Svens blomsterträdgård som gjorde att vi var 27 vandrare samlade vid vägskälet till Qvidajvägen och Garsbölevägen må vara osagt. Glädjande var att av dessa 27 så var det 10 nya som vill bekanta sig med byarna i Pargas.

Vi blev vänligt bemötta av värdparet Gunilla Cederlöf och Sven Engblom, som ledde oss in i blomstervärlden bland blommor o vattendammar . Vi fick även smaka på egna vindruvor o anans körsbär.

odlade

Vi fortsatte vandringen mot Lielax branddepån där vi såg Erikssons egen tillverkade hydrokopter. Lielax är en teknikens by med fabriksbhallar av olika slag. Fån tillverkning av traktorer till den omfattande hydrauliken.

Model
1936-1948 Parainen, Suomi
Maskineri Erik Eriksson
Valmistettu yhteensä eri versioina n. 60 kpl

Några bilder av de traktorer som tillverkades efter kriget i Erikssons verkstäder.